

2. pkt. indeholder den ændring i forhold til den gældende lovs § 23, stk. 1, at en nødvendig udstykning som følge af en fredningsbestemmelse om afståelse til det offentlige af en del af en ejendom skal foranstalles og bekostes af den offentlige myndighed, som overtager arealet. Hidtil har dette påhvilet fredningsnævnet.

Bestemmelsen i gældende lovs § 23, stk. 2, foreslås udeladt. Bestemelsen har så vidt vides aldrig været anvendt.

Til § 23:

§ 23, stk. 1, er nyt, men stemmer med praksis. Det findes imidlertid rigtigst, at loven – som foreslået i stk. 1, 2. pkt. – udtrykkeligt giver hjemmel til at lade udbetalingen af tilkendte erstatninger vente, indtil overfredningsnævnet og eventuelt taksationskommissionen og domstolene har taget stilling til sagen, jfr. forslaget til § 32, eller indtil finansudvalget har tiltrådt udbetalingen, jfr. forslaget til § 33. Den foreslåede affattelse af 2. pkt. udelukker ikke, at erstatninger i sager på mindre end 500.000 kr. kan udbetales på et tidligere tidspunkt, hvis det skønnes overvejende sandsynligt, at den endelige afgørelse i erstatningsspørgsmålet ikke vil føre til genoptagelse af spørgsmålet om fredningens indhold og omfang.

Stk. 2 har i det væsentlige samme indhold som den gældende lovs § 21, stk. 5, 2. pkt.

Til § 24:

§ 24 afløser den gældende lovs § 33.

Efter oprettelsen af et hovedstadsråd og under hensyn til de opgaver, der efter lovgivningen påhviler hovedstadsrådet, findes det rigtigst, at den kommunale andel af fredningserstatningen altid udredes af hovedstadsrådet, når det fredede område ligger i hovedstadsområdet.

Efter at overfredningsnævnet nu består af 13 medlemmer, foreslås bestemmelsen i den gældende lov om, at mindst 5 medlemmer af overfredningsnævnet skal stemme for en beslutning om øget statslig finansiering af en fredning, afløst af et krav om kvalificeret majoritet.

Den foreslåede ændrede affattelse af stk. 3 har navnlig hensyn til de undertiden sete fredninger, der er ønsket af en kommune, og som udelukkende eller dog i overvejende grad har lokal betydning og som – i hvert fald i vid udstrækning – kunne være erstattet af en lokalplan.

Til § 25:

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 25, således som denne er forstået i praksis.

Til § 26:

De gældende bestemmelser om, hvem der kan påklage fredningskendelser, findes i lovens § 24, stk. 2, der giver klageadgang dels for forskellige myndigheder m.v., dels for andre, der har givet møde for eller fremsat udtalelse over for fredningsnævnet under sagen, men kun såfremt de er indehavere af rettigheder over ejendommen (har »retlig interesse« i sagen). Det findes ikke rimeligt at opretholde denne begrænsning af klageadgangen til personer m.v. med rettigheder over den pågældende ejendom og især ikke, når der som foreslået i § 17 gives enhver interesseret adgang til at fremføre sine synspunkter for fredningsnævnet under dets behandling af fredningssagen.

Ved § 26 er derfor foreslået en udvidelse af kredsen af klageberettigede. Enhver, som skal have meddelelse om fastsættelse af fredningsbestemmelser eller om fredningsnævnets beslutning – efter en egentlig behandling af sagen i modsætning til den i § 14 omhandlede situation (hvor klageretten findes i § 14, stk. 3) – om ikke at gennemføre en fredning, tillægges efter forslaget klageret. Sådanne meddelelser skal ifølge forslaget til § 20, stk. 2 og 3, gives for det første til ejerne og brugerne af de ejendomme, der helt eller delvis er eller vil være omfattet af bestemmelserne, men tillige til enhver, der under sagen har givet møde for fredningsnævnet eller fremsat ønske om underretning om sagens afgørelse.

Bestemmelsen angår både fredningsnævnets fastsættelse af fredningsbestemmelser og de videregående afvigelser fra eller egentlige ændringer af tidligere fredninger, som efter forslaget til § 34 a, stk. 3, kræver en behandling som ny fredningssag.

Fredningsnævnets afgørelser af spørgsmål om erstatning og godtgørelse bør dog kun kunne påklages af parterne som foreslået i § 26, stk. 1, 2. punktum.

Stk. 2 og 3 afløser gældende lovs § 24, stk. 3. Reglen om såkaldt oprejsningsbevilling i lovens § 24, stk. 3, foreslås ophævet som værende uden praktisk betydning ved siden af bestemmelsen om overfredningsnævnets efterprøvelse af alle afgørelser i fredningssager, der medfører erstatninger på over 100.000 kr. (gældende lovs § 25, forslag til § 25).

Til §§ 27–29:

Bestemmelserne afløser den gældende lovs §§ 26–29 og 31.

Den foreslåede § 27 har sammenhæng med de foreslåede ændrede regler om fredningsnævnets sagsbehandling, jfr. § 17 i ændringsforslaget til kapitel III. Stk. 1 og 3 stemmer i øvrigt med over-